
Семенкова А. М., Джумакулієв А. А.

(Одеса, Україна – Чаржов, Туркменістан)

**ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ЯК ФАКТОР МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ**

В статті аналізується поняття «інтернаціоналізація» вищої освіти в контексті глобалізаційних освітніх процесів та як невід'ємної складової реформування української системи освіти.

Semenkova A., Dzhumakuliyev A.

(Odessa, Ukraine – Charzhov, Turkmenistan)

**INTERNATIONALIZATION OF HIGHER EDUCATION AS
A FACTOR IN THE MODERNIZATION OF THE EDUCATION
SYSTEM**

The article analyzes the concept of «internationalization» of higher education in the context of globalization educational processes and as an integral part of reforming the Ukrainian education system.

Глобалізація як детермінуюча умова розвитку соціальних відноси та соціальних інститутів має значний вплив на всі сфери сучасної освіти. Вона вносить суттєву специфіку у вирішення проблем модернізації освітньої системи. Стає все більш очевидною неможливість відповідності «національної» системи вищої освіти сучасним запитам постіндустріального інформаційного суспільства та запитам світового ринку праці. Глобалізаційні освітні процеси долають національні межі, розвиваючи транснаціональні та міжнародні освітні програми. Це яскраво проявляється у відкритості світового науково-освітнього простору, уніфікації знань та зростанні різноманітних інтернаціональних зв'язків. Саме тому, інтернаціоналізація вищої освіти є однією з основних загальноосвітніх тенденцій розвитку вищої освіти і актуальною науковою проблемою.

Термін «інтернаціоналізація» має поліваріантне тлумачення і за останні десятиліття зазнає помітної семантичної трансформації. Розуміння даної дефініції зводиться, з однієї сторони, до широкого спектру науково-дослідницької та освітньої міжнародної діяльності; по-друге, розуміється як феномен академічної мобільності; по-третє, – як варіант міжнародної торгівлі освітніми послугами. Найбільш загальноприйнятим є визначення Дж. Найт, яка під інтернаціоналізацією розуміє процес інтегрування міжнародних стандартів в освітні, наукові та адміністративні функції ЗВО. Разом з цим, Х. де Віт доповнює визначення, наголошуючи, що інтернаціоналізація – це цілеспрямований процес, який залучає всіх викладачів і студентів до інтеграції міжнародного, міжкультурного та глобального виміру в зміст та конкретні цілі і функції вищої освіти, з метою оптимізації освітньої та

наукової діяльності в контексті сприяння розвитку суспільства [2].

Державні стратегії інтернаціоналізації мають за мету підвищити мобільність студентів; інформувати та залучати студентів до участі в міжнародних проектах ЄС; будувати партнерські відносини та вдосконалювати навички міжкультурних комунікацій; сприяти диверсифікації та зростанню фінансових надходжень через залучення іноземних студентів на контрактну форму навчання; розширити зміст навчальних планів; заохотити та стимулювати навчання власних студентів у зарубіжних ЗВО-партнерах; розширити регіональної мережі ЗВО для ефективного використання своїх ресурсів; підвищити якість освіти і проведення наукових досліджень за рахунок участі студентів і викладачів у міжнародному процесі обміну знаннями; використовуючи новітні інформаційні технології, широко використовувати засоби дистанційного навчання задля нівелювання національних меж освітніх послуг тощо [1]. В умовах впровадження принципів інтернаціоналізації освіти ЗВО скеровують свої трансформації та вдосконалення в русло міжнародного розвитку, вносять інтернаціоналізацію до стратегії та місії розвитку університету, активізують діяльність щодо пошуку та залучення ресурсів і партнерів. Інтернаціоналізація впливає на вирішення ключових питань розвитку ЗВО, пов'язаних з формуванням місії університету, принципами фінансового управління, розвитком бренду, управлінням людськими ресурсами, а також трансформації ЗВО, зміни керівництва та модернізації навчальних планів.

Отже, можна стверджувати, що інтернаціоналізація вищої освіти, ставши невід'ємною рисою розвитку сучасного світу, принципово змінює діяльність ЗВО, що складалась протягом тривалого часу. Вона ламає попередні звичні структури, роблячи «виклик» системі освіти та державі в цілому. При цьому зазначимо, що процес інтернаціоналізації, як і процес глобалізації є неминучий. Саме інтернаціоналізація виступає як одне з джерел динамічного розвитку освіти, викладацької та студентської міжнародної мобільності, міжвузівської взаємодії та світової оцінки української вищої школи.

ЛІТЕРАТУРА // LITERATURA // REFERENCES

1. Зорников И. Н. Международная деятельность современного университета: вызовы нового столетия. 2002. [Електронний ресурс]. URL: <http://www.rciabc.vsu.ru/inzor/paper1.htm>
2. Пилаєва Т. В. Інтернаціоналізація вищої освіти: теоретичний аспект / Т. В. Пилаєва, В. В. Яценко. *Збірник наук. праць: педагогічні науки*. Херсон, 2017. № 80. Т. 3. С.31–36. URL: http://ps.stateuniversity.ks.ua/file/issue_80/part_3/8.pdf

Квасниця І. М. (Хмельницький, Україна)

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ТРЕНЕРА-ВІКЛАДАЧА ЯК ТЕНДЕНЦІЯ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

У тезах розглянуто актуальність проблеми розвитку конкурентоспроможності майбутнього фахівця фізичної культури і спорту.